

ตอนที่ ๑๑

เพื่อนต้องเป็นเพื่อนจริงๆ

วิทยากร

“หนูย” พงศ์สุข หิรัญพฤกษ์

“พี่หลามจิ๊กโก๋ไอที” ที่รัก บุญปรีชา

อ.ศุภเดช มีมุมมอง เรื่อง ความปลอดภัยในการใช้งาน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญแล้ว Internet เป็นโลกเสรีที่ใครจะทำอะไรก็ได้ และในโลกนี้ไม่ได้มีคนดีอย่างเดียว มีคนดีและคนไม่ดี ฉะนั้นคนไม่ดีที่เห็นประโยชน์ในโลกเสรี จึงเข้ามาล่อลวงหลอกลวงต่างๆใน Internet พอสมควรแต่อย่ากลัวจนไม่กล้าใช้

สุดท้ายแล้วคนที่ไม่ใช่ Internet ก็จะถูกทิ้งจากโลกยุคปัจจุบันนะครับ ปัจจุบันนี้เรามีประชากรอยู่ ๗,๐๐๐ ล้านคนเชื่อมต่อ Internet แล้ว ๒,๕๐๐ ล้านคน กลุ่มคนเมืองถือว่าไปไกลมาก คือ อยากรู้อะไรแล้วอยากค้นอะไรดูได้ทันทีหมดยุคของการนั่งประชุมงานแล้ว เราต้องศึกษาเรื่องนี้ก่อนอีก ๓ เดือนแต่เดี๋ยวนี้เราประชุมคล่องตัวหน่อย internet ก็ถือว่าเป็นคุณอนันต์มาก ๆ แน่นอนทุกอย่างไม่มีเสียในตัวเองถ้าหากคุณทอดทิ้ง Internet ไปเองนะครับ เท่ากับว่าคุณทอดทิ้งสังคมไปด้วย เพราะทุกวันนี้เราอยู่กับสังคม Internet

ที่เรียกว่า Social Media นั้นเอง วันนี้เรามาเจาะลึกชนิดหนึ่ง Facebook เป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ณ ขณะนี้ไม่เคยมีบริการไหนในโลกที่มีการใช้งานทะลุ ๑,๐๐๐ ล้านคน ซึ่ง ณ เวลานี้ Facebook มี ๑,๒๐๐ ล้านคนนะครับ ถูกสร้างโดยอดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ที่ชื่อว่า Mark Zuckerberg อายุ ๒๐ ต้นๆ นะ ตอนนี้จะ ๓๐ แล้วนะถือว่าเป็นคนที่ประสบความสำเร็จมากกับการสร้างเครือข่ายสังคมออนไลน์ ยุคปัจจุบันถามว่า Facebook มีคนเยอะขนาดนั้นก็ต้องมีกฎกติกา มารยาทสักชนิดหนึ่ง กฎที่ Facebook วางที่ค่อนข้างหนาแน่น คือ ห้ามทำนั้น ห้ามนี้มีบอกไว้ชัดเจนถึงแม้จะวางกฎกติกาไว้มากเพียงใดแต่สุดท้ายก็ยังมีปัญหา กับการใช้งานอยู่ดีมีคนบางคนได้รับความเดือดร้อนจากการหลอกลวงบางคนได้รับความเดือดร้อนจากในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งถ้าคุณเกิดความเดือดร้อนไม่ว่าจะเป็นเรื่อง

อะไรก็ตามบน Facebook ความเดือดร้อนนั้นมาจากเพื่อนคุณนะครับก็เรา add friend กันไงครับ มันเป็นสังคมแห่งความเป็นเพื่อนพอเวลามีปัญหาไม่มาจากตัวเราหลอกลวงมาจากเพื่อน ๆ ทั้งนั้น ดังนั้นการรับเพื่อนต้องคิดดูให้ดีบางคนมีนโยบายที่แตกต่างกัน การเป็นเพื่อนของคนอื่นใน Facebook ตั้ง เป้าไว้ว่าจะมีเพื่อนเยอะที่สุดอยากเป็นคนป๊อปปูล่าในวงการเป็นคนที่มีคนรู้จักมากหน้าหลายตา Add ๆ ที่ว่าก็คือ การเติมเพื่อนเข้าไปที่นี้บางคนก็มีนโยบายไม่เหมือนกันเชื่อว่าทุกคนอยากจะมีเพื่อนเยอะยกตัวอย่างผมเป็นต้น

ไม่ต้องมีเพื่อนเยอะครับขอให้เพื่อนจริง ๆ ครับ คือ เคยมีประสบการณ์ครับ Facebook ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้เป็น Facebook อันที่ ๒ ครับ เราตั้งนโยบายผิด คือ เรารับทุกคนเลย “หนุ่ย” ใครขอก็แอ็ดๆๆเรื่อยๆ รับมาเรื่อย ๆ คือ มีความสุขดีนะในช่วงแรก เขาบอกว่าข้อดีของการมีเพื่อนเยอะ หนึ่ง คือ

คุณไม่เหงาครับ โพสต์อะไรก็มีคนเห็นครับ ทำอะไรก็มีคนเห็น และจะมี Feedback จากคนเต็มไปหมดซึ่งอันนี้หลายคนชอบในชีวิตจริงเป็นคนเก็บตัวค่อนข้างเหงา ใช้ชีวิตโดดเดี่ยวทางสังคม อยู่ในออฟฟิศก็ไม่ค่อยสูงส่งกับใครแต่ใน Facebook เขาจะรุ่งโรจน์มาก ๆ คนบางคนภาพใน internet กับภาพในชีวิตจริงคนละภาพกันคนเหล่านี้ก็อาศัย Facebook เป็นที่ระบายความรู้สึกส่วนตัวไม่ได้ว่าคนนั้นเป็นคนไม่ดีนะเพียงแต่เขาไปเจอคนที่ใช้กว่าใจ คือเขาอยู่ในโลกคนปกติเขาอาจจะไม่ชอบเราไปอยู่คนละ location คือ ไปอยู่กับสังคมกลุ่มนี้แต่เราไม่ชอบ แต่จะให้เราย้ายไปที่อื่นเราก็ไม่มั่นใจ

ว่าเราย้ายไปแล้วเราจะเจอที่ตึกกว่าหรือเปล่าคนบางคนตัดสินใจจากบุคลิกภาพเห็นแบบแต่งตัวมอซอหน้าตาผมเผ่ายุ่งเหยิง แต่ในความเป็นจริง คือ เขาซ่อนตัวใน Internet เขาอยู่บน Facebook เขาใส่อะวาท่า อะไรก็ได้ทำให้ดูรุ่งโรจน์แค่ไหนก็ได้เป็นหน้าตัวเองนั่นแหละครับท่านผู้ชม ไม่ได้ไปเอาหน้าคนอื่น

แต่เขาเลือกหน้าตัวเองที่ดูดีที่สุดผู้หญิงดูดีที่สุดก็ก๊วยผมมาเพื่อให้เขาดูดีที่สุดเป็นอะวาท่า คือภาพประจำตัวคนเห็นน่ารักอะ Add หน่อยสิถึงกับมีงานวิจัยเลยนะ เวลาถ่ายอะวาท่าดูดีนะเวลาคนที่มิปฏิสัมพันธ์กับเราคุยกันหรือทำอะไรกันบน Facebook เขาจะนึกถึงหน้าที่ดูดีนั้น เขาจะรู้สึกว่าเขาเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งจริงๆ ชีวิตจริงคนเราจะไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นไปไม่ได้ บางคนอยากได้ like เยอะๆ เวลาโพส Status อะไรก็แล้วแต่ลงอะไรก็แล้วแต่มีคนมากด like เยอะๆ จำนวน like มีคนเฝ้าดูมีความหมายต่อชีวิตมากๆ ถึงขนาดวัน ๆ ทำอะไรลงไปไม่มี like ขึ้นมาเสียเสียเคยลงรูป

สไตล์แบบนี้ แล้วทำไมวันนี้เหลือ ๓๐ like เองอันนี้เข้าใจได้ว่าเวลาเราโพสหนึ่งโพส ไม่ได้แปลว่าเขาจะทำให้เพื่อนเราทุกคนเห็นบางโพส ที่อาจจะใส่จำนวนรูปมากเกินไปหรืออาจจะเป็นการแชร์ต่อจากคนอื่น มันไม่ได้ให้เพื่อนเห็นบน News Feed ทุกคน Facebook ยุคหลังแล้วเขาปรับนโยบายเราพูดถึงปัจจุบันว่าเขาปรับให้การมองเห็นมีน้อยลง อันนี้มันผลต่อเรื่อง Like นี้ ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่เป็นแบบนี้ ครับ News Feed เราตกลงว่าจะเป็นเพื่อนคนนี้เราก็สามารถเห็นทุกอย่างทุกอย่างในชีวิตเขาได้ทีนี้พอมีคนเยอะขึ้นข้อมูลเยอะขึ้น Facebook มันจัดการไม่ไหว เขาก็จะพยายามย่อให้เล็กลงเรื่องไหน

ที่ไม่เกี่ยวกับไม่ต้องเห็นละกันเห็นเฉพาะ Activity เต้นๆ ของคนๆ นั้นละกัน คุณงใหม่ทำไม Facebook รู้ว่าอันไหนเหมาะหรือไม่เหมาะกับเราเพราะว่าข้อมูลที่คุณพิมพ์เข้าไปคุณวิเคราะห์ทั้งหมดว่าตัวคุณเป็นคนชอบอะไร คุณเป็นคนไหนที่เราไปวิเคราะห์พฤติกรรมหมดสังเกตดูโฆษณาที่เกิดขึ้นบน

Facebook พี่หลามเป็นคนโพสต์ของกินบ้างสิ่งที่จะไปขึ้นที่บาร์ด้านขวาด้านล่างโปรแกรมลบรอยหมองคล้ำได้ตามุมขวาจะมีกรอบเล็กๆที่จะให้โฆษณา โฆษณาเหล่านี้มันจะตอบโจทย์พฤติกรรมการใช้ทั้งหมดที่คุณเคยมา ผมขออ่านนะครับว่าพี่หลามมีอะไรบ้างเกมบนเว็บ แปลว่าพี่เคยเล่นเกม มันก็รู้ว่าพี่เล่นเกม มันก็เอาโฆษณาเล่นเกมมาเสนออีกอันหนึ่งซาบูบุฟเฟต์ ๑๙๙ มันรู้ว่าพี่ชอบกินบุฟเฟต์ราคาถูกอีก ซิงโซค ไปนอนฟรีอะไรต่างๆ ซึ่งอันนี้มันวิเคราะห์พฤติกรรมเรา โฆษณาใหญ่

ที่อยู่ในตลาดเน็คแตกด้วย มีมูลค่าสูงเพราะ เหตุว่ามันวิเคราะห์ ได้คือเขามีรายได้จากการโฆษณาที่เห็นว่ามีคนเห็นโฆษณาเราพันกว่าล้านคนก็โฆษณาสิแต่โฆษณาไม่ได้เหมาะกับทุกคนสิ่งที่ Mark Zuckerberg คิดได้ ขนาด บิล เกตส์ ต้องมาขอซื้อหุ้น อันนี้ถูกใจเอเจนซี่คนทั่วโลกเลย เพราะว่า

สามารถจำแนกได้ว่าโฆษณาชิ้นนั้น จะไปปรากฏบนหน้าวอล หรือ บน Timeline ของใครคนนั้น เป็นกลุ่มของสินค้าจริงหรือเปล่า ลูกค้าจะเลือกเอาได้เลยนะว่าจะเอาเพศชาย เพศหญิงก็เปอร์เซ็นต์สัดส่วนอายุเท่าไรทำอาชีพอะไร อยู่ภูมิภาคไหน และยิ่งจำนวนเท่าไร ความหมายว่าถ้ามีเงินอยู่น้อย ๑๐๐ เหรียญ คุณก็กำหนดได้ว่าพหุหมด ๑๐๐ เหรียญ คุณหยุดไม่ต้องจ่ายเพิ่มพอใช้เยอะหน่อยก็ยิ่งมากหน่อยใช้น้อยก็ยิ่งน้อยซึ่งอันนี้ปฎิวัติวงการสื่อเลยนะครับอย่างสื่อโทรทัศน์ที่พวกเรายู่กันมานานเวลาจะลงโฆษณาก็จะมีเรทตายตัวนาที่

หนึ่งแสนสี่สองแสน พออิงไปปุ๊บถามว่าอิงไปหาใครบ้าง ก็คนดูมีการแบ่งอายุให้คุณสบายใจตั้งแต่ ๑๕-๒๕ ปี ดูตาม Rating และทาร์เก็ตกรุ๊ปรายการนั้นๆ Facebook เป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ใคร ๆ ก็มีชิงถามว่าเป็นอย่างนั้นไหม ไม่ครับมันเป็นการสุ่มมากลุ่มที่ดูเป็นอันนี้ประมาณนี้ แต่ไม่ใช่คนนั้นเลยหรืออะไรเลย คาดหวังไม่ได้ว่าจะเป็นคนวัยนี้หรืออายุเท่านี้ที่จะต้องมียอดรายการหรือเอาง่าย ๆ ลงโฆษณาหนังสือพิมพ์หัวสีไทยรัฐอย่างนี้ลงปกหลังใช้เงิน ๗-๘ แสนเกือบล้านนะ จ่ายเงินสดด้วยนะ พอถามว่าพิมพ์เท่าไร ล้านเล่ม ล้านฉบับต่อวันถามว่าไปไหนได้บ้างทั่วประเทศไทยใครบ้างที่อ่านประชาชนหลากหลายเป็นการเหวี่ยงแห สินค้าบางอย่างเป็นแมสโปรดักส์ เช่น กะปಿನ้ำปลา สบู่ แชมพู ที่ทุกคนใช้ได้มันคุ้มที่ลงแบบนั้นครับใครเห็นก็ได้และกว้างจริงๆ แต่สินค้าที่เทคโนโลยีเฉพาะ เป็นของที่เกี่ยวข้องกับ SME เท่านั้น ไปลงแบบนั้นก็เจ๊งครับเพราะว่าค่าโฆษณาแพง Facebook ก็เลยเก็บคนเหล่านี้มาเยอะมากที่อยากจะลงโฆษณาแบบยับยั้งๆ เอามารวบไว้ใน

ระบบตัวเอง Facebook ไม่หมีเงินน้อยนะ คนบางคนไม่เคยคิดจะลงโฆษณาเลยแต่พอทำเพจอะไรมาบู๊บอยากจะมีคนมา like เพจนั้นเยอะ ๆ ก็ไปโปรโมทเพจตัวเองจ่ายเงินวันละ ๑๕๐ บาทแค่ ๑๕๐ บาทก็ลงโฆษณาได้ทีนี้คนที่มีย่เพื่อนเยอะๆนอกจากได้like เยอะๆแล้วยังได้ Comment เยอะอีกด้วย

คนที่เห็น status ที่เราโพสต์นี่ก็จะมีคนมาเห็นเยอะมา like เยอะ ยังมีโอกาสที่คนเหล่านั้นนำมาแชร์ต่ออีก เพราะว่ามันเป็นลูกเล่นต่อเนื่องของ Facebook เห็น like comment Share ยิ่งเป็นชุดออกไป ซึ่งคนที่อยากจะมีตัวตนบนโลก internet นี่ก็จะพยายามสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้น ตัวผมเองพอมีย่เพื่อนเยอะๆนะผมกลับมองเห็นข้อเสียของการมีย่เพื่อนเยอะเกินไปหนึ่งคือ ไม่ว่าเรื่องอะไรของเราเราจะพูดเรื่องส่วนตัวอะไรไม่ได้เลย เพราะว่าพอเรามีเพื่อนแบบเป็นคนทั่วไปแล้วเป็นประชาชนทั่วไปเป็นใครก็ได้ เรารู้สึกว่า

เรื่องส่วนตัวมาก ๆ ก็ไม่ควรบอกเขานะ เรื่องส่วนตัวของพี่หลาม ก็คือ เกาในร่มผ้ากลากเกลื่อน มีเชื้อราในหนังศีรษะ ไม่ !! อันนั้นเป็นคนมีปัญหาแล้ว หมายถึง เรื่องในครอบครัวเรื่องกิจกรรมในบ้าน ซึ่งบางทีมองเหมือนไม่ค่อยสมควรทำไหว ทำให้เราไม่เป็นตัวของตัวเองมากนักทีไรพี่หลามคิดแบบนี้ชีวิตผ่านโลกมาเยอะแต่เด็ก ๆ เขาไม่คิดนะ บอกได้ยากบอกพอตีสี่ก็กลากขึ้นหลังนู๋ อยากบอกมากเลย

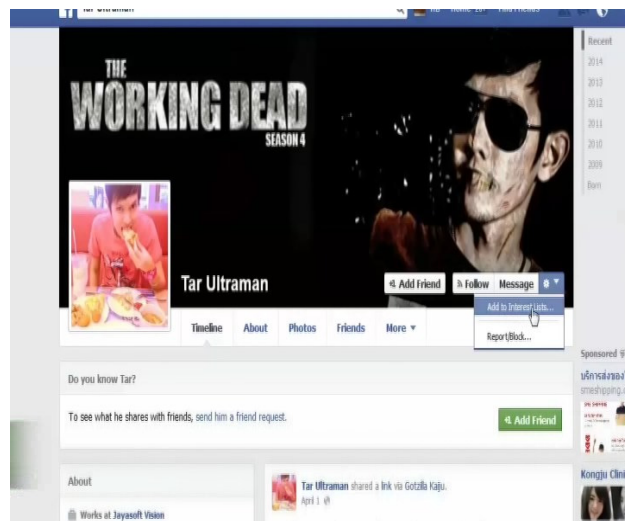
เขาบอกว่ามันเป็นโลกแห่งการแบ่งปันเป็นโลกของการ Chat บางคนได้มุมมองแปลกๆเอากลางที่เป็นแผ่นใหญ่กว่ามาอวดกลับไป ผมบอกเลยนะครับชีวิตนี้ผมเคย Unfriend เลิกคบใครจากการโพสต์แผลครับ ก็อยากบอกคนว่าเจ็บขงจ้งเลยถ่ายแฉมาผมเลิกเป็น friend เลย ผมกำลังกินข้าวอยู่อกมันเหมาะสมไหม ผมคิดว่าเรามีเพื่อนเยอะหรือเปล่า แล้วเราทำอะไรไปเราก็ไม่เป็นตัวของตัวเองนะ ต้องนั่งนึกตรึงตรองอะไรมา ๆ เข้าพอมีย่เพื่อนเยอะเกินไป ก็มีหลังจากนั้นอีกนะครับ เรื่องที่คุณทำเป็นเรื่องเล็กๆ จะกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้ สมมุติว่าเป็นเรื่องบนหัวหน้าไป คนส่วนใหญ่

บน Facebook พอมาเป็นเพื่อนกันเป็น friend กันก็จะสนับสนุนกันไม่ว่าคนๆนั้นจะทำผิดหรือทำถูกอะไรก็ตาม คือ เป็นสังคมแห่งการบ้ายอเลย เราตำหนิใครสักคนเอาหน้าเปื้อน นี่มาบอกว่าเลว ใช้ไม่ได้เป็นคนไม่ดี เป็นคนไม่น่าคบทีนี้กลายเป็นคนน่าเกลียดเลยนะ ซึ่งทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ทำอะไรเลย เราแค่ไม่เห็นด้วยกับเขาเรื่องอาจจะลูกลามาใหญ่โตก็ได้พอมีย่คนกด like ไม่เท่าไรเรื่องจะบานปลายเมื่อมีคน Share ครับ คุณไปตำใครสักคนมันเป็นหลักฐานทาง Internet เลยว่าคุณค่าคนนี้ ตรามาที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ในทุกสังคมในทุกเรื่องราวเกิดขึ้นก็เพราะว่า Share อย่างนี้ไงครับ พอคนที่มาทีหลังไม่ไหวเพราะมา ๓๐๐ Comment แล้วขออ่านข้างบนแล้วรูดไปตำแม่เลยไม่ดูเลยว่าเขามีการถกเถียงโต้ตอบ

บางคนตั้งเป้าไว้เลย บางคนได้ Like เยอะการมีคนมา Like เยอะๆ นั้นหมายความว่าคนห้ามพลาดนะ ชีวิตคุณ คุณทำอะไรได้นะ คุณห้ามพลาดนะ ถ้าคุณทำอะไรหลุด ๆ พลาด ๆ เผลอ ๆ คุณทำอะไรผิด ๆ Like เยอะๆ จะส่งผลกระทบไป มันบานปลายลูกกลมใหญ่โต ง่ายๆ คนมา Like เยอะๆ ก็มีคนติดตาม คุณสมมุติว่า คุณเป็นคนชอบถ่ายรูปเสื้อผ้าสวยๆ มีอยู่วันหนึ่งคุณพลาดไปซื้อเสื้อของปลอมหรือไปทำเสื้อก๊อปขึ้นมาเอง แล้วใส่พอมีคนมาแชร์คนมา Like พลาด สังคมบน Internet เป็นเพื่อนกันก็จริง

อีกบางคนเห็นคนอื่น ๆ ที่ได้ดีมาตลอด วันใดวันหนึ่งยังกะล้มหรือยีราฟคอตก จะเป็นวันที่น่าหุหรรษ์มากๆ ดีใจที่คนอื่นล้มไป พอล้มกด Share เลย Like ได้แต่อย่าพลาดใน Facebook จะมีอีกฉายาอยู่ปัจจุบันในอเมริกามีเลิกเล่น Facebook เพราะว่ามันทำให้รู้สึกอิจฉา เช่น โพสต์อาหารที่ฉันได้กิน คนอื่นหิวเลย คนไม่ได้กินรู้สึกแยะ โพสต์มาบอกว่าฉันได้กินนะ ถ้าไม่ได้กินล่ะ คุณจะมั่นใจได้อย่างไรเขาอาจจะรู้สึกไม่ได้ดีกับคุณก็ได้ ไม่ใช่แค่ของกินนะ เวลาคุณจัดปาร์ตี้ที่บ้าน

คุณชวนเพื่อนได้ไม่ครบทุกคน แต่คุณมีเพื่อนมากกว่านั้นนะแล้วเพื่อนคนอื่นละ ทำไมไม่ชวนเราละ จะมีคอมเม้นเลยไม่ชวน อีกคนหนึ่งไปหลีกภัยเลยไม่ชวน บางเรื่องคุณทำผิดแล้วถูกเอาไป Share ต่อ ทำให้คุณติดคุกติดตะรางได้ให้คุณหยุดยั้งตัวอย่างได้ พอคุณมีเพื่อนเยอะไปคุณต้องการคำตอบที่เป็นเนื้อหาสาระได้ Comment มาเยอะเยอะเลย ผมไปตัดผมมาใหม่ พุดแล้วอาย ดูถ่ายทอดออสการ์

อยากได้ผมแบบ Brad Pitt บ้าง เอาภาพไปให้ สไตลิสต์ช่างแอลเลย พอตัดมาถ่ายรูปและเป็นอย่างไบบ้างครับ ตัดผมมายังไม่ได้บอกภรรยาเลย ทุกคนเข้ามาเลยหล่อคะ หล่อกว่า Brad Pitt อีกคะ คือ เฮ้ย?? ไม่ต้องโกหกเราขนาดนั้นก็ได้ เราไม่มีทางหล่อเท่า Brad Pitt อยู่แล้ว พอคนนั้นมาบอกว่าหล่อกว่า Brad Pitt เท่านั้น เรื่องกางใบและเดี๋ยวจะมีลมส่งหนุนมา สุดท้ายที่เราอยากจะได้ว่าทรงผมเข้ากับหน้าใหม่ ไม่มีใครพูดความจริงสักคนเลยครับ **สรุปบน Facebook** ไม่ใช่ว่ามีเพื่อนเยอะๆ จะดีมีเพื่อนน้อยเกินไปก็เหงา

ไม่มีดีกว่า มีวิธีการหนึ่งครับ ถ้าคนไหนไม่ใช่เพื่อนจริงๆ คุณอย่าไปกดแอ็ดเป็นเพื่อน แต่คุณมีวิธีการติดตามคนๆ นั้นได้ ๒ วิธีด้วยกัน หนึ่งคือถ้าคุณไปหน้า Facebook ของคน ๆ นั้นนะครับ มันจะมีคำว่า Follow สังเกตนะครับ add friend คือ ปุ่มแรก คุณไม่อยากจะเกี่ยวข้องกับคนมากคุณแค่กดติดตามเรื่องของเขาเรื่องก็จะไปปรากฏบนหน้า new feed ของคุณแล้ว การติดตามบางทีอยากติดตามเฉพาะบางจุดหรือเฉพาะเรื่องใหญ่จริงๆ มันมี Options ที่สองคลิกที่ฟันเฟืองตรงนั้นครับ

จะมีคำว่า Add to Interest List ซึ่งเหตุการณ์สำคัญในชีวิตเขาจะโผล่มาแต่มันไม่ได้ขึ้นทุกอันไม่ต้องไปเห็นหมด บางคนอาจจะแค่ว่า อู๊ย ! ปวดท้อง อู๊ย ! ตัดเล็บอยู่ ซึ่งเราไม่ต้องไปสนใจเขาแยกให้ออกครับ ระหว่างเพื่อนกับคนรู้จักชีวิตเราจำเป็นต้องมีเพื่อน แต่ไม่ใช่ทุกคนที่เราารู้ เลือกคบเพื่อนด้วยนะครับ Facebook ก็น่าจะเป็นสัญลักษณ์ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้